

Sygn. akt I C 933/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Marcin Śmigiel

Protokolant Beata Nazimek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko A. J.

o zapłatę

na skutek rozpoznania zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 13 maja 2014r.

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 13 maja 2014r. sygn. I Nc 319/14 co do kwoty 15.201, 65 zł. Oraz odsetek ustawowych liczonych od tej kwoty od dnia 10 września 2011r. do dnia zapłaty i w tej części powództwo oddala;

II. w pozostałym zakresie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 13 maja 2014r. sygn. I Nc 319/14 utrzymuje w mocy.

Sygn. akt I C 933/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. wniosła pozew przeciwko A. J. domagając się zasądzenia nakazem zapłaty kwoty 96.507,87 zł tytułem należności głównej z weksla wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2011 roku do dnia zapłaty. Uzasadniając żądanie wyjaśniono, iż strony zawarły umowę leasingu nr (...). Na zabezpieczenie roszczeń wynikających z powyższej umowy pozwana wystawiła weksel in blanco bez protestu, upoważniając powoda do jego wypełniania zgodnie z deklaracją wekslową. Pozwana zaprzestała spłaty rat leasingowych przez powód wypełnił weksel in blanco opatrując go datą płatności 9 września 2011 roku. Weksel nie został wykupiony przez pozwaną

Sprawa została zarejestrowana w repertorium Nc za rok 2014 pod numerem 319.

W dniu 13 maja 2014r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanej A. J. aby zapłaciła stronie powodowej z weksla kwotę 96.507,87zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10.09.2011r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.207zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu, albo wniosła w tymże terminie zarzuty (k.14).

Pismem z dnia 16 września 2014 roku pozwana wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (k. 22) oraz o zwolnienie jej od kosztów sądowych (k. 24). Zarządzeniem z dnia 6 listopada 2014 roku Sąd wezwał pełnomocnika pozwanej do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty poprzez przedłożenie zarzutów do nakazu zapłaty w terminie

tygodniowym od dnia doręczenia wezwania (k. 43). Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej w dniu 18 listopada 2014 roku (k. 44). W dniu 25 listopada 2014 roku pozwana wniosła zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty w całości oraz o oddalenie powództwa w całości (k.46). Uzasadniając stanowisko wskazano, iż w dniu 30 stycznia 2009 roku strony zawarły umowę leasingu operacyjnego nr (...) której przedmiotem był ciągnik siodłowy marki V. (...), nr (...) rok produkcji 2004. Pojazd został wyceniony na kwotę 278.160zł. Przez cały okres trwania umowy ciągnik był własnością powoda który uprawniony był m.in. do dokonywania odpisów amortyzacyjnych przedmiotu leasingu. Po rozwiązaniu umowy leasingu ciągnik został zwrócony leasingodawcy. Pozwana zakwestionowała roszczenie powoda co do zasady jak i wysokości, a w szczególności podniosła zarzut wypełnienia weksla gwarancyjnego in blanco w sposób niezgodny z treścią złożonej przez pozwaną deklaracji wekslowej. W jej ocenie weksel został nieprawidłowo wystawiony. Zarzuciła, iż powód nie wykazał istnienia wierzytelności które stały się podstawą wypełnienia weksla in blanco oraz zaprzeczyła, aby była zobowiązana do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Pozwana podniosła, iż § 20 i 29 OWUL na których powód opiera swoje powództwo są nieważne z uwagi na niezgodność z przepisami bezwzględnie obowiązującymi a w szczególności art. 483, 484 i 709⁽¹⁾5 k.c. albowiem kary umowne nie mogą być zastrzegane na wypadek niewykonania zobowiązania o charakterze pieniężnym. Pozwana wskazała również, iż postanowienia § 20 i 29 OWU kształtują sytuację prawną stron w sposób niezgodny z treścią art. 709 k.c., albowiem leasingodawca byłby uprawniony do żądania zapłaty dwa razy tych samych należności. W jej ocenie nie jest zobowiązania do zapłaty wartości wykupu pojazdu, ponieważ nie miała obowiązku nabycia przedmiotu leasingu.

W dniu 26 lutego 2015 roku powódka została zwolniona od kosztów sądowych w części, tj. od każdej z opłat sądowych i każdego z wydatków ponad kwotę 1.000 zł (k.93).

Postanowieniem z dnia 29 maja 2015 roku Sąd przywrócił pozwanej termin do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazu przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 13 maja 2014 roku, sygn. I Nc 319/14 oraz wstrzymał wykonanie ww. nakazu zapłaty (128).

W odpowiedzi na zarzuty (k.135) strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazała, iż w dniu 26 lutego 2015 roku zmiana uległa dotychczasowa nazwa strony powodowej z (...) S.A. z siedzibą we W. na (...) S.A. z siedzibą we W.. Następnie w dniu 1 czerwca 2015 roku nastąpił podział spółki (...) S.A. w trybie art. 529 § pkt 4 ksh poprzez przeniesienie części majątku spółki (...) S.A. w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa na spółkę (...) S.A. z siedzibą we W.. Strona powodowa powołując się na treść art. 531 ksh wskazała, iż spółka (...) S.A. z siedzibą we W. stała się następcą spółki (...) S.A. we W.. Odnosząc się do merytorycznych kwestii roszczenia podniosła, iż zobowiązanie wekslowe obejmuje kwotę 30.917,07 zł z tytułu zaległości wynikających z wystawionych faktur VAT Pozwana została obciążona kosztami ubezpieczenia pojazdu i podatku od środków transportowych proporcjonalnie za okres od daty rozwiązania umowy do daty sprzedaży przedmiotu leasingu. Na zobowiązanie wekslowe składała się również kwota 125.722,93 zł z tytułu 23 przyszłych zdyskontowanych rat leasingowych wraz z wartością wykupu. Powód doliczył do sumy wekslowej kwotę 4.071,87 zł tytułem odsetek za opóźnienie w płatności rat leasingowych, kwotę 3.196 zł tytułem kosztów windykacji, kwotę 300 zł tytułem poniesionych kosztów ekspertyzy mającej na celu ustalenie stanu i wartości przedmiotu leasingu jak również kwotę 300 zł z tytułu kosztów naprawy i przygotowania pojazdu do sprzedaży. Koszty podatku od środków transportowych zostały określone na kwotę 810 zł, natomiast koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu wynosiły 1.203,75 zł i zostały poniesione przez powoda za okres od rozwiązania umowy leasingu do dnia sprzedaży pojazdu.

W piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2015 roku (k. 306) strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko oraz wskazała, iż zdyskontowany wykup pojazdu w wysokości objętej sumą wekslową wynosi 9.991,90 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) S.A. z siedzibą we W. prowadziła działalność m.in. w przedmiocie leasingu finansowego oraz sprzedaży pojazdów mechanicznych.

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS (...) z dnia 4.03.2014r. – k. 7-9.

Pozwana A. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T., której przedmiotem jest transport drogowy towarów.

Dowód: wydruk (...)k. 87-88

W dniu 30 stycznia 2002 roku (...) S.A. z siedzibą we W. zawarła z A. J. prowadzą działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem był używany ciągnik siodłowy V. (...): (...) rok produkcji 2004. Wartość ofertowa pojazdu została określona na kwotę 228.000 zł netto (278.160 zł brutto). Umowa leasingu została zawarta na 48 miesięcy. Leasingobiorca miał zapłacić stronie powodowej 48 rat leasingowych. Wysokość czynszu inicjalnego wynosiła 14%, wysokość opłaty manipulacyjnej 1%, wysokość opłaty leasingowej 2,1386%, zaś wartość wykupu 6%. Integralną część umowy stanowiły ogólne warunki umowy leasingu, które leasingobiorca otrzymał przy zawarciu umowy. Zobowiązania finansowe leasingobiorcy wobec leasingodawcy obejmowały obowiązek uiszczenia czynszu inicjalnego (wpłaty początkowej), opłaty manipulacyjnej, uiszczenia opłat leasingowych, kaucji gwarancyjnej, kaucji zabezpieczającej a także innych należności określonych w ogólnych warunkach umowy leasingu operacyjnego. (§ 17 ust. 1 o.u.w.l). Na zabezpieczenie wykonania obowiązku wynikającego z nabycia przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy leasingu Leasingobiorca zobowiązał się do wpłaty na rzecz Leasingodawcy kaucji zabezpieczającej w wysokości równoważności wartości wykupu określonej w umowie leasingowej (§ 17 ust. 8 o.u.w.l). Leasingobiorca zobowiązany był do uiszczania opłat leasingowych w uzgodnionych terminach (§ 18 o.u.w.l). Leasingobiorca przyjął na siebie wszelkie opłaty, podatki i inne należności pozostające w bezpośrednim związku z umowa leasingu (§ 19 ust. 1 o.u.w.l). Podatek od środków transportu w wysokości odpowiedniej dla miejsca jego rejestracji miał uiszczać Leasingodawca na koszt Leasingobiorcy. Zwrot kosztów podatku od środków transportu na rzecz Leasingodawcy miał nastąpić na podstawie noty obciążeniowej doręczanej Leasingobiorcy przez Leasingodawcę (§ 19 ust. 2 o.u.w.l). W przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych leasingobiorca ponosił odsetki w podwójnej ustawowej wysokości. Leasingodawca był uprawniony do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym po uprzednim wyznaczeniu leasingobiorcy dodatkowego terminu na piśmie o ile opóźnienie w zapłacie którejkolwiek opłaty przekroczyło 14 dni. W takim przypadku leasingodawca był uprawniony do natychmiastowego przejęcia posiadania przedmiotu leasingu oraz do zapłaty wszystkich pozostałych opłat leasingowych wraz z równoważnością ceny sprzedaży poleasingowej, obliczonych z uwzględnieniem dyskonta według stawki WIBOR dla depozytów trzymiesięcznych. (§ 20 o.u.w.l). Przedmiot leasingu podlegał ubezpieczeniu na koszt Leasingobiorcy przez cały okres trwania umowy (§ 21 ust. 1 o.u.w.l). W terminie płatności ostatniej opłaty leasingowej leasingobiorca miał obowiązek wpłacić leasingodawcy kaucję zabezpieczającą w wysokości równej wartości wykupu określonej w umowie leasingowej z przeznaczeniem na zabezpieczenie wykonania obowiązków wynikających z umowy. Jeżeli zakupu przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy leasingowej dokonałaby wskazana przez leasingobiorcę osoba trzecia, to leasingodawcy przysługiwało prawo pokrycia z kaucji zabezpieczającej kwoty różnicy pomiędzy uzyskaną przez leasingobiorcę cenę sprzedaży przedmiotu leasingu a ustaloną w umowie wartością wykupu przedmiotu leasingu (§ 29 ust. 1 o.u.w.l) Po zakończeniu umowy leasingowej Leasingobiorca zobowiązany był w terminie nie dłuższym niż 7 dni zapewnić nabycie własności przedmiotu leasingu przez osobę trzecią z tym, że o ile Leasingobiorca należycie wykonał umowę leasingową , a w szczególności uiszczył na rzecz Leasingobiorcy wszystkie opłaty leasingowe i inne należności wynikające z umowy leasingowej, to wówczas prawo do nabycia własności przedmiotu leasingu przysługiwać miało jemu (§ 29 ust. 2 o.u.w.l). Jeżeli zakup przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy leasingowej dokonałby Leasingobiorca, to cena zakupu miała być równa wartości wykupu określonej w umowie leasingowej, jeżeli zaś zakupu przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy miała dokonać wskazana przez Leasingobiorcę osoba trzecia, to wówczas cena zakupu przedmiotu leasingu miała być równa jego wartości rynkowej (§ 29 ust. 3 o.u.w.l). Jeżeli cena sprzedaży przedmiotu leasingu na rzecz osoby trzeciej wskazanej przez Leasingobiorcę byłaby wyższa niż wartość wykupu, to wówczas Leasingobiorcy przysługiwać miało wynagrodzenie w wysokości połowy różnicy pomiędzy wartością wykupu a uzyskaną ceną sprzedaży (§ 29 ust. 6 o.u.w.l). O ile Leasingobiorca nie skorzystał z prawa do nabycia przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy leasingowej oraz nie zapewnił zbycia

przedmiotu leasingu na rzecz osoby trzeciej to wówczas zobowiązany był do zwrotu przedmiotu leasingu, zaś uiszczona przez Leasingobiorcę kaucja zabezpieczająca ulegała przypadkowi tytułem **kary umownej** za niezrealizowanie przez Leasingobiorcę powyższego obowiązku. (§ 29 ust. 7 o.u.w.l). Leasingobiorca upoważnił Leasingodawcę na wypadek rozwiązania umowy leasingu i niezwrócenia przedmiotu leasingu w uzgodnionym terminie do wejścia do pomieszczeń Leasingobiorcy i przejęcia przedmiotu leasingu, również za pośrednictwem osób trzecich. Wszelkie koszty związane z odbiorem przedmiotu leasingu oraz dochodzeniem od Leasingobiorcy świadczeń wynikających z umowy pokrywał Leasingobiorca (§ 30 o.u.w.l)

Dowód: umowa leasingu operacyjnego z dnia 30.01.2008r. nr (...) –k. 50-52, Ogólne Warunki Umowy Leasingu Operacyjnego – k. 53-55, przesłuchanie pozwanej – e-protokół z dnia 16.10.2015r.

Na zabezpieczenie roszczeń wynikających z umowy leasingu A. J. wystawiła w dniu 2 stycznia 2008 roku na zlecenie (...) S.A. weksel in blanco bez protestu na 96.507,87zł. Zgodnie z treścią deklaracji wekslowej stanowiącej załącznik do umowy leasingu, leasingodawca miał prawo wypełnić weksel in blanco bez protestu w każdym czasie, na sumę odpowiadającą zadłużeniu leasingobiorcy z tytułu umowy leasingu operacyjnego nr (...), łącznie z odsetkami oraz kosztami z jakiegokolwiek tytułu powstałymi oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według swojego uznania, zawiadamiając pozwaną na 7 dni przed terminem płatności weksla.

Dowód: weksel – k. 5, deklaracja wekslowa – k. 6, przesłuchanie pozwanej – e-protokół z dnia 16.10.2015r.

Spółka (...) S.A. wystawiała pozwanej faktury VAT z tytułu czynszu inicjalnego, opłaty manipulacyjnej, naliczanych rat leasingowych oraz równowartości podatku od środków transportowych w następujący sposób:

- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.083,79 zł – opłata leasingowa nr 13 za luty 2009r. do umowy nr (...),
- faktura VAT nr (...) na kwotę 966,24 zł – podatek od środków transportowych do umowy nr (...),
- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.083,79 zł – opłata leasingowa nr 14 za marzec 2009r. do umowy nr (...),
- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.083,79 zł – opłata leasingowa nr 15 za miesiąc kwiecień 2009 do umowy nr (...),
- faktura VAT nr (...)/51 zł na kwotę 6.083,79 zł– opłata leasingowa nr 16 za maj 2009r. do umowy nr (...),
- faktura VAT nr (...) na kwotę 15.500,69 zł – opłata leasingowa nr 21 za miesiąc październik 2009r. do umowy nr (...)
- faktura VAT nr (...) na kwotę 966,24 zł – równowartość podatku od środków transportowych II rata za 2009 do umowy (...)
- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.737,22 zł – opłata leasingowa nr 22 za listopad 2009 roku do umowy (...)
- faktura VAT br (...) na kwotę 6.737,22 zł – opłata leasingowa nr 23 za grudzień 2009 r. do umowy nr (...)
- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.737,22 zł – opłata leasingowa nr 24 za styczeń 2010r do umowy nr (...)
- faktura VAT nr (...) na kwotę 6.737,22 zł – opłata leasingowa nr 25 za miesiąc luty 2010 do umowy nr (...)
- faktura VAT nr (...) na kwotę 988,20 zł – równowartość podatku od środków transportowych za 2010 do umowy nr (...) – k. 208

Dowód: faktura VAT nr (...)- k. 197, faktura VAT nr (...) – k. 198, faktura VAT nr (...)–k.199, faktura VAT nr (...)– k. 200, faktura VAT nr (...)/51 zł –k. 201, faktura VAT nr (...)– k. 202, faktura VAT nr (...) –k. 203, faktura VAT nr (...) – k. 204, faktura VAT nr (...)– k. 205, faktura VAT nr (...)– k. 206r.,faktura VAT nr (...)– k. 207, faktura VATnr (...)– k. 208

W dniu 2 października 2009 roku pozwana dokonała na rzecz leasingodawcy zapłaty 15.000 zł. Leasingodawca dokonał zarachowania należności w następujący sposób:

- 244 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r.- za wznowienie umowy nr (...)
- 341,87 zł na notę odsetkową nr (...) z dnia 10.07.2009r. do umowy nr (...)
- 384,10 zł na notę odsetkową nr (...) z dnia 10.07.2009r. do umowy nr (...)
- 244 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r. – za wznowienie umowy nr (...)
- 244 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r. – za wznowienie umowy nr (...)
- 4584,20 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r. – rata nr 17 do umowy (...)
- 7630,44 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r. – koszty windykacji do um. (...)
- 1327,39 zł na FV nr (...) z dnia 30.10.2009r. – rata nr 21 do umowy (...).

Dowód: oświadczenie powoda – k. 343.

Wobec nieuregulowania należności wynikających z umowy leasingu nr (...) - (...) S.A. pismem z dnia 26 sierpnia 2011 roku wezwał pozwaną do wykupienia weksla wypełnionego na sumę 96.507,87 zł. Termin wykupu został oznaczony na dzień 9 września 2011 roku. W piśmie tym wskazano, iż na ww. kwotę składają się: zaległość wynikająca z wystawionych faktur w kwocie 30,917,07 zł, przyszłe raty wraz z wartością wykupu w wysokości 140.693,13zł zł zdyskontowane wg stopy 11.3796% dające kwotę 125.722,93zł, odsetki od nieterminowych płatności na dzień 22.06.2010 r. w wysokości 4.071,87zł, koszty naprawy i przygotowania do sprzedaży – 300 zł, koszty ekspertyzy – 300 zł, koszty windykacji 3.196zł. W okresie od rozwiązania umowy leasingu do dnia zbycia pojazdu strona powodowa opłacała koszty ubezpieczenia pojazdu oraz odprowadzała podatek od środków transportowych. Z tego tytułu obciążyla pozwaną kwotą 1.203,75 zł z tytułu ubezpieczenia pojazdu jak również kwotą 810 zł tytułem podatku od środków transportowych.

Dowód: wezwanie do wykupienia weksla z dnia 26.08.2011r. - k. 186, kopia faktury VAT nr (...) z dnia 15.02.2010r. – k. 208, umowa ubezpieczenia (...) S.A. z dnia 22.01.2010r. – k. 259, deklaracja na podatek od środków transportowych za 2010 rok wraz z załącznikiem – k. 264 -269

Pismem z dnia 26 sierpnia 2011 roku leasingodawca skierował do pozwanej notę odsetkową wskazując, iż odsetki z tytułu nieterminowych rat leasingowych wynoszą na dzień 23 czerwca 2010 roku 4.071,87zł.

Dowód: nota odsetkowa z dnia 26.08.2011r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 189-190

Weksel nie został wykupiony przez pozwaną.

Dowód: bezsporne

Kolejnym pismem z dnia 9 marca 2015 roku pozwana została wezwana do zapłaty zaległych rat leasingowych w łącznej wysokości 25.642,91 zł. Wskazano, iż w przypadku braku spłaty zaległości w określonym terminie – umowa ulegnie natychmiastowemu rozwiązaniu.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 9.03.2015r. wraz z dowodem nadania –k.191-193

W dniu 4 marca 2010 roku (...) S.A. wypowiedział pozwaną umowę leasingu nr (...) ze skutkiem na dzień 4 marca 2010 roku. Jednocześnie pozwana została wezwana do natychmiastowego i bezwarunkowego zwrotu przedmiotu leasingu

z zaznaczeniem, iż ostateczne rozliczenie umowy nastąpi po ewentualnej sprzedaży przedmiotu leasingu. Powyższe pismo zostało doręczone pozwanej w dniu 9 marca 2010 roku.

Dowód: rozwiązanie umowy z dnia 4.03.2010r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 194-195

W następnym dniu, tj. 10 marca 2010 roku strona powodowa zleciła firmie (...) S.A. w W. dokonanie czynności windykacyjnych mających na celu przejęcie przedmiotu leasingu.

Dowód: raport czynności windykacyjnych z dnia 23.03.2010r. –k. 220

Kolejnego dnia, tj. 11 marca 2010 roku pozwana przekazała leasingodawcy ciągnik siodłowy będący przedmiotem leasingu. Z czynności przekazania został sporządzony protokół. W protokole tym stwierdzono widoczne uszkodzenia w pojeździe polegające na pęknięciu szyby przedniej, uszkodzenie obudowy lusterka lewego, braku nakładek na błotniki, uszkodzenie zderzaka, pęknięcie lampy migacza prawego, pęknięcie tylnej lampy prawej, uszkodzenie lusterka lewego.

Dowód: protokół przekazania przedmiotu leasingu z dnia 11.03.2010r. –k. 209

W dniu 23 marca 2010 roku firma (...) S.A. z siedzibą w W. sporządziła raport czynności windykacyjnych. Koszty windykacji zostały określone na kwotę 5.246 zł brutto. Leasingobiorca wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.246 zł na którą składało się 2.196 zł z tytułu czynności windykacyjnych do umowy nr (...) oraz 3.050 zł tytułem odbioru przedmiotu dotyczącego umowy leasingu nr (...). Następnie leasingobiorca poniósł dodatkowe koszty związane z windykacją do umowy nr (...) na kwotę 239,12 zł.

Dowód: raport czynności windykacyjnych z dnia 23.03.2010r. –k. 220-221, faktura VAT nr (...) –k. 214, faktura VAT nr (...) –k. 218

Po przekazaniu leasingodawcy ciągnika siodłowego (...) S.A. podjął działania mające na celu sprzedaż powyższego pojazdu. W czynnościach tych uczestniczył M. S. będący pracownikiem ww. Spółki. Przed zbyciem pojazdu leasingodawca zamieścił oferty sprzedaży ciągnika w prasie – (...) oraz na portalach internetowych, m.in. www.moto.allegro.pl, www.gartka.pl, www.olx.pl. W pierwszej ofercie sprzedaży ciągnik został wystawiony za kwotę 80.000 zł netto, a następnie ceną obniżono do kwoty 78.500 zł. Wobec braku osób zainteresowanych kupnem powyższego pojazdu – leasingodawca podjął decyzję o kolejnym obniżeniu ceny sprzedaży samochodu. Pojazd został sprzedany w dniu 22 czerwca 2010 roku za kwotę 82.960 zł brutto (68.000 zł netto).

Dowód: wydruk ze strony internetowej – k. 210-212, kopia faktury VAT nr (...) –k. 213, zeznania świadka M. S. – e – protokół z dnia 9.09.2015r.

W lutym 2015 roku zmianie uległa dotychczasowa nazwa strony powodowej z (...) S.A. z siedzibą we W. na (...) S.A. z siedzibą we W..

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestrów przedsiębiorców KRS (...) z dnia 4.03.2014r. –k. 7-9, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestrów przedsiębiorców KRS (...) z dnia 26.02.2015r. –k. 175-185.

Pismem z dnia 9 marca 2015 roku Spółka (...) S.A. skierowała do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty na kwotę 25.642,91 zł z tytułu niezapłaconych faktur VAT.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z 9.03.2015r. z potwierdzeniem nadania – k. 191-193

Następnie w dniu 1 czerwca 2015 roku nastąpił podział Spółki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w trybie art. 529 § 1 pkt 4 ksh poprzez przeniesienie całego majątku Spółki (...) S.A. w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa na Spółkę (...) S.A. z siedzibą we W. zarejestrowaną w rejestrze przedsiębiorców KRS pod numerem KRS (...).

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS (...) z 1.06.2015r. –k. 147-160

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, w tym o weksel wystawiony przez pozwaną, deklarację wekslową, umowę leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 30 stycznia 2008 roku ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego, faktury VAT, pismo w przedmiocie wezwania pozwanej do wykupienia weksla z dnia 26 sierpnia 2011 roku, oświadczenie powoda o rozwiązaniu umowy leasingu, protokół przekazania przedmiotu leasingu oraz o dalszą korespondencję prowadzoną pomiędzy stronami. W ustaleniu stanu faktycznego istotna była również ekspertyza techniczna sporządzona przez (...) Sp. z o.o. w dniu 18 marca 2010 roku określająca stan i wartość rynkową pojazdu będącego przedmiotem leasingu jak również zeznania świadka M. S. oraz przesłuchanie pozwanej.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż w dniu 30 stycznia 2002 roku poprzednik prawny powoda (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z A. J. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem był używany ciągnik siodłowy V. (...): (...) rok produkcji 2004 oraz, że integralną część umowy stanowiły ogólne warunki umowy leasingu. Pozwana nie kwestionowała również faktu, iż zaprzestała płacenia rat leasingodawcę na rzecz powoda w 2009 roku co spowodowało, iż w dniu 4 marca 2010 roku (...) S.A. wypowiedział pozwanej umowę leasingu nr (...) ze skutkiem na dzień 4 marca 2010 roku. Pozwana przyznała również iż rezultatem zaprzestania płacenia rat leasingowych od 2009 roku było wypełnienie przez leasingodawcę weksla in blanco który nie został przez nią wykupiony. Strony nie kwestionowały również okoliczności związanych ze zwrotem pojazdu na rzecz leasingodawcy.

Wobec tego, iż pozwana powołała się na okoliczności wynikające z łączącej strony umowy leasingu, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przeniósł się na stosunek prawny zabezpieczony wekslem gwarancyjnym In blanco tj. stosunek leasingu. W judykaturze utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym w postępowaniu nakazowym po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty dopuszczalne jest powoływanie się na podstawę faktyczną i prawną, wynikającą z łączącego strony stosunku prawnego, w związku z którym został wystawiony weksel gwarancyjny (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1967 r. III CZP 19/66 OSNCP 1968/5 poz. 79 i uchwałę Połączonych Izb: Cywilnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 1972 r. III PZP 17/70 OSNCP 1973/5 poz. 72). Wystawienie weksla gwarancyjnego ma bowiem na celu zabezpieczenie zobowiązania ze stosunku cywilnoprawnego (podstawowego) i polega na tym, iż dłużnik stosunku „podstawowego” podpisuje blankiet wekslowy, wręcza go wierzycielowi, upoważniając go do wypełnienia stosownie do wyników obrachunku „podstawowego” stosunku prawnego. Przez te czynności przydana zostaje wierzycielowi dodatkowa podstawa w postaci zobowiązania wekslowego. Umożliwia to wierzycielom dochodzenie roszczeń nie tylko w drodze zwykłego procesu, lecz także w postępowaniu odrębnym nakazowym.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana podniosła trzy kategorie zarzutów dotyczących zawartej umowy leasingu. Pierwszy zarzut sprowadzał się do wykazania, iż leasingodawca sprzedał ciągnik siodłowy V. (...) po rażąco niskiej cenie oraz, że pozwana pozbawiona została możliwości uczestniczenia w poleasingowej sprzedaży pojazdu. Drugi zarzut dotyczył objęcia wekslem gwarancyjnym wierzycielności z tytułu ubezpieczenia pojazdu i podatku od środków transportu naliczanych po rozwiązaniu umowy leasingu, a także naliczenia obciążenia pozwanej kosztami windykacji przedmiotu leasingu które zostały uwzględnione przy wypełnieniu sumy wekslowej. Z kolei trzeci zarzut dotyczył zakwestionowania objęcia wekslem gwarancyjnym tzw. wartości wykupu pojazdu po rozwiązaniu umowy a także prawidłowego dokonania dyskonta pozostałych do zapłaty rat leasingowych.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, Sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego zgłoszony przez pozwaną w piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2015 roku (k. 289) na okoliczność wartości rynkowej przedmiotu umowy leasingu zarówno w dacie rozwiązania umowy leasingu jak i w dacie jego sprzedaży. Należy wskazać, że strona powodowa w ocenie Sądu wykazała, że proces

sprzedaży zwróconego jej przedmiotu leasingu przeprowadziła z należytą starannością. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka M. S. który opisał tryb i zasady sprzedaży pojazdu będącego przedmiotem leasingu. M. S. od kwietnia 2006 roku jest pracownikiem działu sprzedaży poleasingowej w (...) S.A. a do jego kompetencji należało uczestniczenie w procedurze związanej ze sprzedażą produktów poleasingowych. Świadek ten szczegółowo opisał przebieg postępowania związanego z ustaleniem wartości rynkowej spornego pojazdu oraz poszczególne etapy prowadzące do jego zbycia. Jego zeznania były spójne oraz znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a zwłaszcza w ekspertyzie technicznej ustalającej wartość rynkową przedmiotowego samochodu. Powód zlecił wykonanie ekspertyzy firmie (...) Sp. z o.o. i w dniu 18 marca 2010 roku sporządzona została wycena przez rzeczoznawcę M. K.. (k. 234 in.). Choć opinia ta stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., to jest jednak dowodem w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego i podlega swobodnej ocenie według ogólnych zasad oceny dowodów (art. 233 § 1 KPC). Jak wynikało z jej treści – wartość rynkowa pojazdu została określona w oparciu o notowania cen samochodów używanych na (...) z uwzględnieniem parametrów technicznych i rynkowych mających wpływ na wartość pojazdu. Oznacza to, iż rzeczoznawca majątkowy uwzględniając stan techniczny pojazdu, przebieg, okres jego eksploatacji oraz rodzaj stwierdzonych uszkodzeń - ustalił wartość rynkową ciągnika w oparciu o obiektywne czynniki czyniące powyższą ekspertyzę wiarygodną. Nie przesądza to oczywiście (na potrzeby niniejszego postępowania) o tym, jaka była wartość rynkowa ciągnika siodłowego w dacie jego sprzedaży przez leasingodawcę. Wskazuje to natomiast na to, że leasingodawca ustalił wartość zwróconego mu przedmiotu leasingu w oparciu o obiektywne kryteria a następnie podjął starania w celu jego sprzedaży za możliwie wysoką cenę. Trzeba też w tym miejscu zaznaczyć, że ekspertyza ta uwzględniała stopień wyeksploatowania pojazdu oraz rodzaj uszkodzeń jakie zostały wyszczególnione przez strony w protokole przekazania pojazdu z dnia 11 marca 2010 roku (k. 209). Uszkodzenia te obejmowały pęknięcie szyby przedniej, uszkodzenie obudowy lusterka lewego, brak nakładek na błotniki, uszkodzenie zderzaka, pęknięcie lampy migacza prawego, pęknięcie tylnej lampy prawej oraz uszkodzenie lusterka lewego. Z tych względów Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej w zakresie w jakim twierdziła na rozprawie w dniu 16 października 2015 roku, iż w momencie przekazania pojazdu na rzecz leasingodawcy nie posiadał on żadnych uszkodzeń. Twierdzenia pozwanej pozostają w sprzeczności z treścią protokołu przekazania, ekspertyzą techniczną oraz zeznaniami M. S. którym Sąd w całości dał wiarę, w istocie też z przesłuchania pozwanej wynika, że nie posiadała ona szczególnej wiedzy co do stanu technicznego pojazdu, którego przecież bezpośrednio nie eksploatowała.

Zgodnie z art. 709¹⁵ k.c. w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, ***poniższych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy*** leasingu. Do korzyści tych zalicza się niewątpliwie kwotę uzyskaną ze sprzedaży zwróconego przedmiotu leasingu. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2013 r. (V CSK 566/12) - w razie sprzedaży przedmiotu leasingu po rozwiązaniu umowy korzyść leasingodawcy, o której mowa w art. 709¹⁵ k.c., wyznacza ***cena uzyskana z tej sprzedaży***. Nie chodzi więc o abstrakcyjną wartość rynkową ale o cenę rzeczywiście uzyskaną – i o taką też kwotę pozwany pomniejszył zobowiązanie powódki. Jak wskazano wyżej przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje też na to, że powód dołożył należytej staranności podejmując działania zmierzające do sprzedaży pojazdu za jak najwyższą cenę. Nie można wymagać od leasingodawcy nadzwyczajnej staranności przy sprzedaniu przedmiotu leasingu pojazd sprzedawany jest tylko z tej przyczyny, że kontrahent leasingodawcy nie wywiązał się z zobowiązania, nie spłacił rat leasingowych a następnie nie wykupił pojazdu po zakończeniu umowy. Taka sytuacja wskazuje, iż leasingodawca został postawiony w stan konieczności sprzedaży pojazdu. Nie można też stawiać względem leasingodawcy wygórowanych wymagań co do sposobu i wartości sprzedanego przedmiotu oraz ponadprzeciętnego wysiłku w poszukiwaniu kolejnego leasingobiorcy czy optymalnego nabywcy albowiem to pozwana doprowadziła swoim działaniem do rozwiązania umowy leasingu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25.04.2012r. , sygn., I ACa 369/12).

Jeżeli zaś pozwana nadal stoi na stanowisku, że wartość pojazdu została zaniżona, to w przekonaniu Sądu oznacza to, że broni się ona zarzutem potrącenia z roszczeniem powoda – jej roszczenia odszkodowawczego z tytułu nienależytego wykonania obowiązków umownych przez leasingodawcę. Trudno jednak w ogóle uznać twierdzenia

pozwanej za skuteczne podniesienie tego zarzutu, który nie został nawet sprecyzowany co do wysokości wyrządzonej pozwanej szkody – pozwana zamierzała dopiero określić wysokość jej roszczenia w oparciu o opinię biegłego. Należy też pamiętać, że zgłaszaniu takiego zarzutu stoi na przeszkodzie regulacja art. 493 § 3 k.p.c., zgodnie z którym w procesie, który toczy się po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym do potrącenia mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 (a zatem takie, które same mogą stanowić podstawę uzyskania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym). Regulacja ta ma służyć przyspieszeniu postępowania nakazowego. Pozwany może mieć również liczne roszczenia przeciwko powodowi który uzyskał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. Jeżeli jednak nie wynikają one z dokumentu urzędowego, zaakceptowanego przez dłużnika rachunku, pisemnego uznania długu czy weksla to z reguły będą one wymagały obszernego postępowania dowodowego, blokującego zakończenie postępowania. Wręcz idealnym przykładem takiego roszczenia jest właśnie roszczenie odszkodowawcze w reżimie odpowiedzialności kontraktowej, które dla wykazania jego zasadności i wysokości wymaga dowodu z opinii biegłego. Roszczenie takie nie może być przedstawione do potrącenia w tym procesie ze względu na regulację art. 493 § 3 k.p.c. Pozwana może oczywiście kierować takie roszczenia wobec powoda - ale w odrębnym postępowaniu. Z tych względów Sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność wartości rynkowej przedmiotu umowy leasingu.

W ocenie Sądu bezzasadne były również zarzuty pozwanej, aby została ona pozbawiona możliwości uczestniczenia w procedurze sprzedaży pojazdu. Wskazać bowiem należało, iż w piśmie z dnia 4 marca 2010 roku stanowiącym oświadczenie o rozwiązaniu umowy leasingu (k. 194) pozwana została poinformowana, iż „ostateczne rozliczenie umowy nastąpi po ewentualnej „sprzedaży” przedmiotu leasingu”. Oznacza to, iż pozwana posiadała wiedzę o planowanej sprzedaży pojazdu a mimo tego nie podjęła jakichkolwiek aktywnych działań w ramach których mogłaby wpłynąć na znalezienie nabywcy pojazdu i podwyższenie ceny sprzedaży. W toku przesłuchania pozwana nie wskazała, aby miała zwracać się do (...) S.A. z zapytaniem odnośnie sporządzonej wyceny spornego ciągnika czy też o podanie kwoty za jaką leasingodawca planował sprzedać samochód. Z jednej strony zarzuciła, iż została pozbawiona możliwości uczestniczenia w procedurze sprzedaży pojazdu a z drugiej zaś strony nie wykazała jakiegokolwiek aktywności w zakresie ustalenia wartości rynkowej pojazdu. Pozwana nie może zatem czynić na obecnym etapie zarzutów jeżeli sama pozbawiała się możliwości uczestniczenia w procedurze sprzedaży pojazdu. Odnosząc się w dalszym ciągu do powyższego zarzutu wskazać należało, iż żaden przepis prawa, jak również żadne postanowienie łączącej strony umowy leasingu nie nakładało na leasingodawcę obowiązku informowania leasingobiorcy o fakcie bądź też terminie ewentualnej sprzedaży ciągnika. Jak wynikało bowiem, z § 20 pkt 3 ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego „Leasingobiorcy przysługuje prawo uczestniczenia w poleasingowej sprzedaży przedmiotu leasingu, w szczególności poprzez wskazywanie Leasingodawcy osób zainteresowanych nabyciem własności przedmiotu leasingu” (k. 54). W ocenie Sądu powyższe postanowienie należało rozumieć w ten sposób, że leasingobiorca z własnej inicjatywy mógł poszukiwać potencjalnych nabywców przedmiotu leasingu oraz zgłaszać ich leasingodawcy. Z takiego zapisu umownego nie można natomiast wywodzić obowiązku poprzednika prawnego powoda w zakresie zawiadamiania leasingobiorcy o przystąpieniu do sprzedaży przedmiotu leasingu.

Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego do spraw rachunkowości zgłoszony przez pozwaną w piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2015 roku (k. 289) na okoliczność ustalenia wysokości rat pozostałych do spłaty przez pozwaną pomniejszonych o koszt tzw. kredytu rzeczowego, tj. nie uwzględniających wynagrodzenia powoda a obejmujących jedynie wartość przedmiotu leasingu. Strona powodowa dokonała niewątpliwie dyskonta pozostałych do spłaty rat leasingowych, przy zastosowaniu stopy dyskonta 11,3796%. Zgodnie z ogólnymi warunkami leasingu operacyjnego na podstawie których strony zawarły umowę (zob. § 15 ust.3b – k. 53 akt) wysokość dyskonta ustalana była wg stawki WIBOR dla depozytów trzymiesięcznych. W drugiej połowie 2011 r. stopa WIBOR oscylowała na poziomie ok. 5%. Powód niewątpliwie dokonał więc dyskonta rat leasingowych i jak wskazuje – uczynił to wg stopy wyższej a więc bardziej korzystnej dla pozwanej. Pozwana nigdy nie wskazała jak w jej ocenie powinno wyglądać prawidłowe zdyskontowanie, oczekując że uczyni to biegły w oparciu o bliżej nie sprecyzowane kryteria. Wobec wyliczeń i dowodów przedstawionych przez powoda w ocenie Sądu wniosek pozwanej stanowił w istocie niedopuszczalne „poszukiwanie dowodu”. Powód odwołał się do łączących strony zapisów umowy,

przedstawił w formie tabelarycznej nie budzące wątpliwości wyliczenie, zaś stopa dyskonta, nawet jeżeli została dowolnie przyjęta przez powoda na poziomie ok. 11% - to było to rozwiązanie korzystne dla pozwanej. W tej sytuacji nie może w ocenie Sądu pozwana, zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, domagać się ustalania przez biegłego wg bliżej nieokreślonych kryteriów „prawidłowej” stopy dyskonta. Punktem wyjścia musi bowiem być w tym wypadku wykazanie (a przynajmniej uprawdopodobnienie), że powód operację tę przeprowadził nieprawidłowo, następnie pozwana winna sformułować twierdzenie co do właściwych zasad dokonania dyskonta pozostałych do zapłaty rat leasingowych i złożyć na tę okoliczność wnioski dowodowe.

Niezależnie od tego za niezrozumiałe należy uznać składane w toku procesu przez pozwaną oświadczenia o tym, że domaga się ona zaliczenia dokonanych przez nią wpłat w pierwszej kolejności na wartość przedmiotu leasingu a nie na koszty „kredytu rzeczowego”. Co do rat leasingowych płatnych przed wypowiedzeniem umowy – brak jakichkolwiek podstaw do ingerencji Sądu w ich wysokość. Powoływany wielokrotnie art. 709¹⁵ k.c., stanowiący podstawę do dokonywania dyskonta, wprost odnosi się do rat jeszcze nie zapłaconych, których termin płatności przypada po rozwiązaniu umowy. W przypadku zaś rat które podlegają zdyskontowaniu, jak to wyżej opisano, powód w ocenie Sądu dokonał prawidłowo obniżenia ich wysokości, nie może więc być mowy o jakimkolwiek zaliczaniu wpłat pozwanej na „koszty kredytu rzeczowego”. Niezależnie od tego - dłużnik, który ma u tego samego wierzyciela kilka długów może i powinien oświadczyć się na poczet którego z długów ma być zarachowana jego wpłata. Pozwana była dłużnikiem powoda z tytułu jednej umowy leasingowej, w której strony określiły wysokość i terminy płatności rat leasingowych. Nie istnieją więc żadne odrębne długi, z których jeden obejmuje wartość przedmiotu leasingu a drugi koszt kredytu rzeczowego. Oświadczenia pozwanej w tym zakresie należy więc uznać za bezprzedmiotowe.

Przechodząc do kolejnego zarzutu Sąd podzielił argumentację pozwanej co do braku podstaw do objęcia sumą wekslową kosztów windykacji, kosztów ubezpieczenia pojazdu oraz kosztów związanych z podatkiem od środków transportu po rozwiązaniu umowy leasingu.

Gdy chodzi o koszty windykacji wskazać należało, iż nieuzasadnionym było wszczęcie windykacji wobec pozwanej a następne obciążenie jej wynikającymi z tego tytułu kosztami, skoro pozwana dokonała zwrotu pojazdu na rzecz (...) S.A. niezwłocznie po wezwaniu jej do powyższej czynności. Kwestia odbioru przedmiotu leasingu na wypadek rozwiązania umowy została uregulowana pomiędzy stronami w § 30 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu Operacyjnego zgodnie z którym Leasingobiorca upoważnia Leasingodawcę na wypadek rozwiązania umowy leasingu i niezwrócenia przedmiotu leasingu w uzgodnionym terminie do wejścia do pomieszczeń leasingobiorcy i przejęcia przedmiotu leasingu, również za pośrednictwem upoważnionych osób trzecich. Wszelkie koszty związane z odbiorem przedmiotu leasingu oraz z dochodzeniem od Leasingodawcy świadczeń wynikających z umowy leasingowej pokrywa Leasingobiorca. Z powyższego postanowienia wynika, iż podstawową przesłanką uprawniającą Leasingodawcę do przymusowego odebrania przedmiotu leasingu było nieprzekazanie pojazdu w uzgodnionym terminie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Jak wynikało bowiem z oświadczenia o rozwiązaniu umowy leasingu z dnia 4 marca 2010 roku – pozwana została wezwana do natychmiastowego zwrotu przedmiotu leasingu, a pismo to zostało doręczone pozwanej w dniu 9 marca 2010 roku. Tymczasem z protokołu przekazania przedmiotu leasingu (k. 209) wynika, iż wydanie ciągnika nastąpiło już dwa dni później, tj. 11 marca 2010 roku. Oznacza to, iż pozwana bez zbędnej zwłoki uczyniła zadość swojemu obowiązkowi poprzez wydanie leasingobiorcy przedmiotu umowy. Skoro zatem nie uchylała się od wydania pojazdu to przedwczesnym było wszczęcie wobec niej czynności windykacyjnych mających na celu odebranie jej przedmiotu leasingu. Z tych względów niezasadnym było powiększenie sumy wekslowej o koszty windykacji które w wezwaniu do wykupienia weksla zostały określone na kwotę 3.196zł (k. 186). Sąd stanął na stanowisku, iż zaleganie leasingobiorcy z zapłatą należności które stały się następnie podstawą do rozwiązania umowy leasingu było jeszcze niewystarczające do przyjęcia, aby wierzyciel mógł wszcząć windykację przeciwko dłużnikowi w zakresie odebrania przedmiotu leasingu i tym samym obciążać go dodatkowymi kosztami. Wszczęcie windykacji możliwe byłoby tylko wtedy, gdyby dłużnik odmawiał wydania przedmiotu leasingu lub nie wykonał tego obowiązku w określonym mu terminie. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie a pozwana nie dała leasingodawcy żadnego powodu do podjęcia powyższych czynności. Wobec tego, iż koszty windykacji jakimi została obciążona pozwana wyniosły 3.196 zł, to w zakresie tej kwoty powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd nie uwzględnił również roszczeń powoda w zakresie obciążenia pozwanej kosztami ubezpieczenia pojazdu oraz kosztami związanych z podatkiem od środków transportu za okres po rozwiązaniu umowy leasingu. Zgodnie bowiem z § 21 ogólnych warunków ubezpieczenia „ przedmiot leasingu podlega ubezpieczeniu na koszt leasingobiorcy przez cały okres trwania umowy”. Powyższa regulacja określa zatem granice czasowe obowiązku leasingobiorcy ponoszenia kosztów ubezpieczenia. Obowiązek ten wygasa z chwilą zakończenia umowy, a zatem z chwilą jej rozwiązania. Z materiału dowodowego wynika, iż rozwiązanie umowy leasingu nastąpiło w dniu 4 marca 2010 roku co oznacza, iż od tej daty pozwana nie była już zobowiązana do ponoszenia kosztów ubezpieczenia pojazdu. W toku postępowania powód wskazał, iż koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu wyniosły 1.203,75 zł i obejmowały okres od rozwiązania umowy leasingu do sprzedaży przedmiotowego pojazdu. Podobnie koszty podatku od środków transportowych zostały określone przez powoda na kwotę 810 zł i również zostały wyliczone za okres po rozwiązaniu umowy do dnia sprzedaży pojazdu. Oznacza to, iż pozwana została niezasadnie obciążona powyższymi kosztami i w zakresie powyższych kwot powództwo polegało oddaleniu.

Sąd nie podzielił również stanowiska powoda, aby sumą wekslową mogła być objęta wartość wykupu pojazdu będącego przedmiotem leasingu. Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa powołała się na treść art. 471 k.c. wskazując, iż przepis art. 705¹⁵, który przyznaje finansującemu roszczenie o zapłatę rat pozostałych do zakończenia przedwcześnie rozwiązanej umowy leasingu nie wyklucza dochodzenia roszczeń odszkodowawczych na zasadach ogólnych. Szkoda ta obejmuje zdaniem powoda również nie uzyskanie przez niego kwoty wykupu pojazdu wynikającej z umowy leasingu. Przede wszystkim wskazać należało, że dochodzona w tym postępowaniu kwota stanowiła nie „wartość wykupu pojazdu” określoną w Ogólnych Warunkach Umowy Leasingu Operacyjnego, bo ta – co oczywiste – uiszczana byłaby jedynie w wypadku normalnego zakończenia leasingu i skorzystanie przez leasingobiorcę z opcji wykupu. Kwota objęta wekslem i roszczeniem powoda stanowiła natomiast w istocie „kaucję zabezpieczającą” określoną w § 29 owu (co do wysokości rzeczywiście równą zgodnie z owu kwocie wykupu). Sąd podzielał zarzut pozwanej miał na uwadze, iż strony przewidziały zarówno zapłatę **kwoty wykupu** jak i zapłatę **kaucji** (w tej samej wysokości) tylko na wypadek **prawidłowego zakończenia stosunku leasingu**, nie zaś w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy. Zgodnie z § 29 ust. 2 owu po zakończeniu umowy leasingowej leasingobiorca zobowiązany był w terminie nie dłuższym niż 7 dni zapewnić nabycie własności przedmiotu leasingu przez osobę trzecią z tym, że o ile leasingobiorca należycie wykonał umowę leasingową w szczególności uiszczył na rzecz leasingodawcy wszystkie opłaty leasingowe i inne należności wynikające z umowy leasingowej, to wówczas prawo nabycia własności przedmiotu leasingu przysługiwać będzie jemu. Zgodnie z § 29 ust. 3 jeżeli zakupu przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy dokonuje leasingobiorca to cena zakupu będzie równa wartości wykupu określonej w umowie leasingowej, jeśli zaś zakupu przedmiotu leasingu dokona wskazana przez leasingobiorcę osoba trzecia, to wówczas cena sprzedaży przedmiotu leasingu będzie równa wartości rynkowej. Natomiast kwestię pobrania od leasingobiorcy kaucji zabezpieczającej określono w § 29 ust. 7 w myśl którego o ile leasingobiorca nie skorzysta z prawa do nabycia przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy leasingowej oraz nie zapewni zbycia przedmiotu leasingu na rzecz osoby trzeciej na warunkach określonych wyżej, to wówczas zobowiązany miał być do zwrotu przedmiotu leasingu, zaś uiszczona przez leasingobiorcę kaucja zabezpieczająca ulega przypadkowi tytułem kary umownej za niezrealizowanie przez leasingobiorcę określonych wyżej obowiązków. Umowa leasingu może przewidywać obowiązek korzystającego zapłaty kary umownej (art. 483 k.c.) w razie niewykonania lub nienależytego wykonania jego obowiązków niepieniężnych (por. wyrok SN z dnia 20 października 2006 r., IV CSK 154/06, OSNC 2007, nr 7–8, poz. 117). Niemniej jednak w tym wypadku Ogólne Warunki Umowy Leasingu Operacyjnego określały w sposób wyczerpujący sytuacje związane z możliwością pobrania od leasingobiorcy kaucji zabezpieczającej. Niewątpliwie nie było wśród nich możliwości naliczenia kaucji w wypadku wcześniejszego zakończeniu stosunku leasingu spowodowanego natychmiastowym wypowiedzeniem umowy. W tej sytuacji zasadnym było odwołanie się do treści art. 709¹⁵ który w sposób **wyczerpujący** reguluje rodzaj należności jakich może domagać się leasingodawca po wcześniejszym zakończeniu stosunku leasingu. W świetle powyższego przepisu – w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności za które korzystający ponosi odpowiedzialność – finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezaplaconych rat, pomniejszych o korzyści jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązaniem umowy leasingu. W ramach powyższego przepisu nie mieści się

zatem możliwość domagania się przez leasingodawcy takich należności jak kaucja zabezpieczająca czy kwota wykupu. Jak podkreślono wyżej – kara umowna na którą miała zostać zaliczona kaucja zabezpieczająca wchodziła zaś w grę (zgodnie z wolą stron) jedynie w wypadku nie wykonania przez korzystającego obowiązku znalezienia nabywcy – po prawidłowym zakończeniu leasingu.

Gdy idzie o wysokość wartości wykupu pojazdu, to jak wynika z umowy leasingu operacyjnego (k. 51) – wartość wykupu pojazdu została określona na 6%, natomiast wartość ofertowa zakupu na kwotę 228.000 zł netto, co oznacza, iż wynosiła ona 13.680 zł. Jednakże w piśmie z dnia 12 sierpnia 2015 roku (k. 306) strona powodowa wskazała, iż zdyskontowała wartość wykupu pojazdu do kwoty 9.991,90 zł i takiej też kwoty domagała się od pozwanej. Co do tej kwoty, z przyczyn obszernie przedstawionych powyżej – powództwo również podlegało oddaleniu.

Na podstawie art. 496 k.p.c Sąd uchylił więc nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym co do kwoty 15.201,65 zł na którą składały się koszty windykacji w wysokości 3.196 zł, koszty ubezpieczenia pojazdu w wysokości w wysokości 1.203,75 zł, koszty podatku od środków transportowych w wysokości 810 zł oraz zdyskontowana wartość wykupu pojazdu w kwocie 9.991,90 zł. Na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Sąd włożył na pozwaną obowiązek poniesienia wszystkich kosztów procesu, albowiem powód uległ tylko co do nieznaczącej części swojego żądania. W konsekwencji nie zachodziła potrzeba dokonywania korekty rozstrzygnięcia o kosztach zawartego w nakazie zapłaty i w pozostałym zakresie Sąd utrzymał nakaz zapłaty w mocy.